

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thesavrvs|| Locorum|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. XLIV. De Diversitati v. infra Identitas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

poenae dividuntur in capitales & non capitales, vid. Bachov. *ad princ. Instit. de donat. in fin.* In tali tamen repetitione specierum, genus semper repetendum erit, v. c. donatio alia est mortis causa, alia non mortis causa, testamentum est vel in scriptis, l. 13. §. fin. C. de SS. Eccl. Extraneus non extraneus, §. 2. *Instit. de adopt.* Feudum Ligium & non Ligium 2. F. 99. patroni & non patroni, l. 16. ff. de his quae ut indigni. furti manifesti & non manifesti, §. 1. *Instit. de furt.* solet etiam sapè fieri, ut in divisionibus æquivocatorum aut æquiparatorum membra divisionis præmittantur, non ut pro speciebus retineantur, sed ut à proposito removeantur. Arnif. 2. *relect. polit. cap. 2. sect. 15. n. 20.* Exempla vid. 3. *Phys. 1. & 4. Phys. cap. 1. ut & 8. Phys. cap. 3. add. & Dan. Otto in Reg. Jur. de specie. p. 114.* & Bachov. *disput. 7. thes. 1. lit. d.* ubi monet, non semper ipsas requirendas esse species ritè oppositas, sed & gradus sufficere. Unde in iure non est novum, ut divisa differant tantum secundum magis & minus. Bachov. *disput. 6. de Act. thes. 2.* quo fit quod quæcunque dividuntur, ea dividuntur: 1. vel κατὰ τὸ πένος, secundum quantitatem, sive εἰς μέρια in partes: vel 2. κατὰ τὸ εἶδος secundum speciem, sive τὰ λόγια ratione Aristot. 2. *Metaph. 3. text. 11. & 1. Ethic. 13.* Sic compositum usque ad simplicem & compositionis expertia (μέχρι τῶν ἀσυνθέτων) dividendum est. Arist. 1. *polit. 1. ταῦτα γὰρ ἐλαχίστα μέρια τῶ πέντος*, quo circa Paulus eleganter dixit in l. ult. ff. de instr. leg. res dividi specie & genere, non modo veritate & quantitate, cum magis & minus speciem non variet. Giphon. *ad l. un. C. de sent. quæ pro eo quod interest. p. 259. 6.*

CAP. XLIII. De Distractu.

Distractus judicantur secundum naturam & substantiam contractuum & habent in se vim relativorum & contrariorum. l. de tutela 2. C. de integ. restit. l. ab empt. §. 8. ff. de pact. l. 1. C. quando lic. ab empt. reced. Bart. in l. ut idē. ff. de condict. furt. in princ. Gail. 2. *observ. 2. num. 5.* Iisdem enim regulis continetur distractus quibus contractus, maxime quando eadem est ratio in utroque. l. item veniunt 20. in princ. junct. §. 1. de petit. hered. Gail. de loc. Ludolph. Schrad. de feud. p. 2. part. 9. pr. sect. 5. num. 16. per auth. contra. C. de repud. l. 4. l. 7. C. prad. min. Gædd. 3. *conf. Marpurg. 33. num. 71.* Ubi autem est par ratio appellatione contractus, veniet & distractus, arg. l. Labeo 19. *vers. contractum.* ff. de V. S. Bald. in l. fin. C. si int. vel cur. interven. Bald. in l. five apud. col. 1. C. de transact. Unde statutum, quod de quolibet contractu solvatur gabella, non porrigitur ad distractum.

CAP. XLIV. De Diversitate v. infra Identitas.

Axioma I.

A Diversis non fit illatio, vid. *infra. cap. de Se-*

paratis. Diversa enim ratio reformat actum. l. interpositas 13. C. de transact. Carpzov. 1. *consil. 59. n. 15.*

II.

DIVERSITAS nominum diversitatem rerum & locorum inducit, l. si idem 7. C. de codicill. Bald. *conf. 194. col. fin. vers. facit etiam lib. 1.* [Diversitas n. factorum diversa jura desiderat. l. aut facta. 16. §. 3. ff. de pen. l. ut responsum 15. C. de transact. ibi data vel minima imparitate. Everhard. in loc. Top. loc. 13. q. 11. Gail. 1. *cap. 5. de Arrest. n. 5. vers. facta.* & ex diversitate vocabulorum inducitur diversitas effectuum, ut notant Dd. Butrius, Cyn. Bald. Castr. Albert. in l. 2. n. 3. C. comm. de legat. Pacian. *conf. 3. n. 30.* quod & in testamentis & Codicillis obtinere patet ex d. l. si idem 7. C. de Codicill. Pacian. *conf. 3. n. 32.* Huc pertinet, quod duo cum faciunt idem non sit idem, ita idem quoque dictum in alio liberum, in alio furiosum, in alio superbum esse. Quintil. 11. *Instit. 1.* Alexand. *conf. 4. n. 4. lib. 1.* ubi quod eadem quantitas confessata in diversis quietantiis inducit diversitatem solutionum, & *consil. 96. Consideratis n. 6. libro 5.* Decian. *consil. 15. n. 54. lib. 1.* Cardin. Seraphin. *decis. 1137. n. 3.* Mari. Giurba in *consuet. Messanen. cap. 15. gloss. 7. n. 14.* Jason. *consil. 87. per totum lib. 3.* ubi quod quantitas diversa inducit diversitatem solutionum & obligationis, Anchar. *consil. 147. Super alia, in princip.* ubi quod diversitas loci inducit diversitatem delicti, & diversitatem facti. Bero. *conf. 142. n. 11. & 12. lib. 3.* ubi quod diversa qualitas diversificat actus, & dispositiones. Ruin. *consil. 114. col. 2. n. 1. lib. 5.* & Rimin. *conf. 429. n. 4. lib. 3.* ubi quod diversitas in qualitate facit unum ab altero differre, refert Cardin. Tusch. *practic. concl. tom. 2. lit. D. concl. 517. per tot.* Rot. in *Pistoriens. beneficii 11. Maji, 1618. coram Burratto, impressa per Vivian. post. praxim jurispatron. decis. 16. n. 11.* [Sic ex diversitate temporis diversitatem summarum probari ex l. si non sortem 26. §. libertas. 12. ff. de condict. indeb. post Bart. *ibid. in 30. notab.* asserit Pacian. *conf. 150. n. 15.* Ex diversitate aut varietate quantitatum, præsumi diversitatem actuum per l. quingenta 12. ff. de probat. confirmat idem. *conf. 146. n. 11.* ita & in respondendo diversitatem orationum vel capitulorum ex Imola in *cap. cum venerabilis. n. 20. vers. si autem explicite col. 4. extra de except. deducit Pacian. 1. de probat. cap. 28. in addit. lit. C.* imò diversitatem morborum, diversitatem

litatem remediorum querere, & diversa ingenia diversam gubernandi rationem postulare, elucet ex eo, quod aliter cum probis viris agendum sit, aliter contra improbos & audaces; illos n. modestum imperium demerebit, hoc autem acerbum redundet. Sic ingenia subditorum suorum Rex Cotis cognovit, qui Thracibus suis ita imperabat, ut acriter in delinquentes animadverteret, cui cum quidam dixisset, illud esse furere, non regnare, respondit suum furorem subditos efficere temperantes. Prout exempli illustrat Pacian. 2. de probat. cap. 44. num. 32. & seq.]

III.

DIVERSITAS circa eandem rem non debet diverso iure censi. l. cum quis ades 23. ff. de usufructu. Incert. auct. post regulas Socin. reg. 3. ubi ponit sex limitationes. Card. Tusch. d. tom. 2. lit. D. concl. 518. n. 1. Oldrad. conf. 151. Si quis verba, ubi limitat, videlicet quod eadem res diverso iure iudicatur ex diversitate accidentium, vel respectu diversarum personarum.

IV.

DIVERSORUM diversum est iudicium, inter stipulantes 83. §. sacram. ff. de verbor. oblig. Steph. Grat. Marchia decif. 32. n. 8. & decif. 42. n. 10. [& quæ diversos habent tractatus, diversam quoque habent substantiam. l. 2. §. quartus. C. de V. l. E. l. 2. ff. de milit. testam. Diversitas tamen effectuum diversitatem substantia non inducit. l. fin. ff. de fund. instr.]

Diversitas debet esse inter eligentem & electum. Paris. Conf. 8. n. 39. Vol. 1. sicut inter presentantem & presentatum, instituentem & institutum. cap. f. de instit.

CAP. XLV.

Divinare.

Axioma I.

DIVINARE nemo tenetur, l. si putator 31. ff. ad L. Aquil. l. si fideiussor 29. vers. ignoscendum. ff. mandati. l. apud Celsum. 4. §. ibi: Sebast. Nav. n. 47. ff. de doli mali except. Roman. conf. 393. in fine vers. divinare. & conf. 395. n. 5. Rimin. jun. conf. 544. n. 198. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 519. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 45. §. 3. n. 20.

[Procedit hæc regula in prorsus divinatoriis, provisiones autem seu divinationes circa res, quæ facile & sæpe contingere solent, in iure requiruntur. l. 35. d. N. G. l. 9. §. 1. locati. l. 4. Quod vi aut clam.]

II.

DIVINATORIUS intellectus rejicitur l. fin. C. de contrahenda empt. Camill. Gattin de verb. signif. lib. 5. cap. 10. n. 15. ubi n. 10. limitat, ut

legum contrarietas evitetur, & lib. 6. cap. 7. n. 6. Et ideo divinare non debemus in interpretanda re-
ficatoris voluntate. Leo Valent. decif. 60. n. 20. lib. 1. Mant. de Consect. ult. vol. lib. 3. tit. 2. num. 1.

De Dividuo v. infra de individuo.

CAP. XLVI.

De Divisione, Diviso.

Axioma I.

Divisio est species alienationis l. 1. C. comm. n. triusque jud. l. 2. ff. de fund. dotat. l. item quamvis 10. §. ult. ff. comm. divid. l. si pupillorum 7. in princ. de reb. cor. l. cum hi 8. §. sed si pluribus. de transact. Bart. in l. qui Roma §. duo fratres. ff. de verb. obl. Regn. Sixt. 3. conf. Marpurg. 11. num. 10. Carpzovius p. 3. conf. 15. defin. 44. n. 3. Vult. 1. conf. Marp. 22. n. 7. Cravett. conf. 264. n. 4. & quidem necessaria, ut ibidem prosequitur d. loc. cum sit par emptioni Corn. conf. 212. n. vol. 1. maxime ubi alius pro pretio prædium, alius pecuniam accipit, d. loc. 1. ubi Bald. Salicet. n. 1. C. comm. n. triusque jud. l. quod tamen 14. de contrah. empt. l. litis estimatio 3. pro empt. l. 1. l. ad officium 3. C. comm. divid. l. plerumque 10. de jur. dot. magis tamen tali in casu esse redintegrationem quam alienationem vel divisionem dixerunt Bald. Alvar. & Dd. in §. præterea ducatus. de probib. feud. alien. per Frid. Jacob. in investit. verb. Marchio. num. 7. Socinus conf. 18. Visi vol. 2. Curt. tract. feud. part. 4. num. 124. potissimum inter fratres, Corn. conf. 24. num. 12. col. 2. Cum enim pro pecunia alienatur sua portio in fratres, res non mutatur, neque manum mutat, quia nec in extraneas personas abit, sed apud consortem manet, Andr. de Ifern. cap. 1. §. 1. per quos fiat invest. per text. cap. 1. de alien. feud. pat. Bald. in cap. unie. in fin. vers. item sciendum de alien. feud. per l. 1. §. ceteri vero 8. C. de impon. lucrit. de ser. & ibid. Bart. Joan. de Plat. Jacob. Rebuff. idem in l. 1. n. 3. non licet, hab. metrop. lib. 11. Joan. Andr. ad Specul. de feud. §. nunc vero aliqua. vers. 22. in princ. Andr. de Ifern. Præpos. Alvar. in cap. 1. §. 1. per quos fiat invest. Bart. & Castr. in l. 1. §. ideo de condict. furt. d. l. cum hi 8. §. si uni 15. de transact. l. si domus 71. §. fin. de legat. 1. l. qui Roma 122. §. duo fratres 6. de verbor. obligat. l. voluntas 4. ubi Jafon. C. de fideicommissi. Molin. Conf. Paris. lib. 1. §. 13. gloss. 6. num. 5. Stephan. Bezrand. conf. 188. Viso lib. 1. Unde & divisio favorabilior dicitur, ac facilius de iure admittitur quam alia alienationes, ideoque licet in feudis alienationes alia prohibeantur, divisio tamen regulariter licita erit, etiam non consentiente domino. cap. 1. §. item si fuerint duo quib. mod. feud. cap. 1. §. omnes filii. si de feud. defuncti. conten. Jafon. in l. si de §. fin. ff. de legat. 1. Regner. Sixtin. 3. Conf. Marp. 11. n. 11. Hattys. de feud. cap. 10. n. 17. pag. m. 101.

II.

Divisio contractus est reciproca & ultro citroque obligatorius, Socinus conf. 25. n. 7. vol. 4. Joachim. Myns. conf. 49. Cum ad exhibitam. n. 11. Wesenb. 2. conf. 51. num. 45.

III.

Divisio non cadit in res aliquas, nisi ubi

R

est